ΕΤΟΣ Δ'. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1887 ΑΡ. 137

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα.
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 15

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Καταχωρήσεις προπληρωτέαι.
Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι, δωρεάν.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ——Editor S. HOURMOUZIOS.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ, ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΠΟΣΟΝ ΑΥΤΗ ΔΥΝΑΤΑΙ ΕΦΑΡΜΟΣΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

Πολλὰ καὶ ποικίλα ἐγράφησαν καὶ ἐλέχθησαν ὑπὸ πολλῶν καὶ διαφόρων περὶ τῆς νέας διδακτικῆς μεθόδου, πολλαὶ δὲ γνῶμαι ὑπὸ πολλῶν σοφῶν ἐξηνέχθησαν ὑπέρ τε καὶ κατὰ τοῦ συστήματος τούτου. Ἡμεῖς ἅτε τὸ διδασκαλικὸν μετερχόμενοι ἐπάγγελμα, ἐμελετήσαμεν ἐπισταμένως ὅλα τὰ συγγράμματα τοῦ συστήματος, ὅσα ἠτυχήσαμεν νὰ ἴδωμεν, καὶ ἀνέγνωμεν τὰς περὶ τούτου κρίσεις καὶ ἰδέας τινῶν ὅσαι ἔτυχον ὑπὸ τὸ βλέμμα ἡμῶν, ἐκ τῆς μελέτης δὲ τούτων ὅλων ἐσχηματίσαμεν ἰδέαν τινὰ περὶ τοῦ συστήματος ἣν καὶ ἐκτίθεμεν ἐνταῦθα χάριν τῶν πολλῶν, νομιζόντων τὴν μέθοδον ὡς τι μυστήριον ἢ ὡς τὴν πρόοδον τοῦ μαθητοῦ κατορθοῦσαν διὰ μυστηριώδους τινὸς τρόπου. Ἐν τῇ ἐκθέσει δὲ ταύτῃ κύριον προϋθέμεθα σκοπὸν τὴν κατὰ τὸ ἐνὸν ἔρευναν τοῦ, ἂν ἡ μεθοδος αὕτη δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ὡς ἔχει ταυτὸν καὶ καθ' ὁλοκληρίαν ἐν Κύπρῳ.

Παλαιὰν μέθοδον λέγοντες ἐννοοῦσι, τὴν καὶ εἰς τὰ πλεῖστα ἔτι μέρη ἐπικρατοῦσαν, καθ' ἣν, πᾶν ὅ τι χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖον ὀφείλει ὁ μαθητὴς νὰ τὸ ἀποστηθίσῃ ἐκ τῶν οἰκείων βιβλίων Οὕτω π. χ. ὁ μαθητὴς ὤφειλε ν' ἀποστηθίζῃ Ἱεράν Ἱστορίαν, Κατήχησιν, Ἱστορίαν τοῦ ἰδίου ἔθνους, Ἀριθμητικὴν, Γεωγραφίαν, Γραμματικὴν τῆς ἀρχαίας γλώσσης, ταῦτα δὲ κατὰ πρῶτον λόγον καὶ ἄλλα ὅσα ὁ διδάσκαλος ἐπενόει κατὰ δεύτερον. Ἡ ἀποστήθισις ἐθεωρεῖτο καὶ θεωρεῖται δυστυχῶς εἰσέτι ὑπὸ πολλῶν ὡς μάθησις, οὕτω δὲ μαθητὴς ὁ δποῖος ἀπεστήθιζε π. χ. τὴν Ἱερὰν Ἱστορίαν ἐθεωρεῖτο ὡς γνωρίζων πανθ' ὅσα ἀναφέρονται ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἱστορίᾳ. Οἵα πλάνη θεέ μου! Ἀλλ' ὡς πρὸς τοῦτο ἔπταιεν ἀρά γε ἢ πταίει ἡ παλαιὰ μέθοδος, ἢ ἀναφέρεταί που ἐν τῇ παλαιᾷ μεθόδῳ ὅτι ὁ διδάσκαλος πρέπει νὰ ἀρκῆται εἰς τὴν μηχανικὴν ἀποστήθισιν μαθήματός τινος καὶ ἀδιάφορον ἂν ἐννοῇ τοῦτο ἢ ὄχι ὁ μαθητὴς; Νομίζομεν ὄχι. Ἄρα πταίει ὁ διδάσκαλος ὁ νομίζων οὕτω πταίει δηλονότι ἡ διδακτικὴ τοῦ διδασκάλου μέθοδος ἀδιαφοροῦντος ἂν ὁ μαθητὴς ἐννοῇ τι ἀναγινώσκει ἢ ὄχι, καὶ ἡσυχον ἔχοντος τὴν συνείδησιν, ὅτι ἐξεπλήρωσε πιστῶς τὸ καθῆκόν του διότι ὁ μαθητής του ἔμαθε τὸ δεῖ α καὶ τὸ δεῖνα βιβλίον ἐκ στήθους. Πταίει λοιπὸν ἡ διδακτικὴ μέθοδος τοῦ διδασκάλου ὅστις ἐὰν εἶχεν ἢ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του τὸ ὅτι ὁ μαθητὴς πᾶν ὅ τι ἀναγινώσκει πρέπει νὰ τὸ ἐννοῇ καλῶς, καὶ εἰς ἀπόδειξιν τούτου νὰ ἀναγκάζηται, νὰ ἐκθέτῃ διὰ τῆς ἰδίας του γλώσσης πᾶν ὅ τι ἐνόησε, τὸν ὁρισμὸν δηλαδὴ τοῦτον ἐφ' οὗ στηρίζεται ἡ νέα καλουμένη μέθοδος, τότε τῇ ἀληθείᾳ κατὰ μικρὸν θὰ διέφερεν ἡ παλαιὰ τῆς νέας μεθόδου.

Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ καθ' ἑκάστην μετὰ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων σχέσει του βλέπει ὅτι πᾶν ὅ τι ἀκούει πρέπει νὰ τὸ ἐννοῇ καὶ ἐὰν κατὰ πρῶτον δὲν ἐννοήσῃ τι, ἐρωτᾷ καὶ ἐκ δευτέρου περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἕως οὗ ἐννοήσας καλῶς ἡσυχάσῃ. Πολλῷ μᾶλλον ὁ διδάσκαλος πρέπει νὰ διδαχθῇ ἐκ τούτου ὅτι τὸν παῖδα, ὃν ἔχει ἐνώπιόν του ἵνα διδάξῃ, πρέπει νὰ διδάξῃ τι ἐννοεῖ τὸ προκείμενον μάθημα· ἄλλως πῶς δύναται νὰ τὸ ὀνομάσῃ μάθημα;

Ἰδοὺ λοιπὸν κυρίως καθ' ἡμᾶς ποῦ ἔγκειται τὸ κύριον ἐλάττωμα τῆς παλαιᾶς λεγομένης μεθόδου.

Ἐρχόμεθα ἤδη εἰς τὸ νέον σύστημα. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐφευρέθη κυρίως ἐν Γερμανίᾳ διὰ τοὺς παῖδας ἐκείνους οἵτινες ἐξερχόμενοι τῶν σχολείων ἐπιδίδονται εἰς τὸν πρακτικὸν βίον. Τουτέστιν ἡ διδακτικὴ αὕτη μέθοδος ἀφορᾷ ἰδίως τοὺς πλείστους τοῦ λαοῦ παῖδας οἵτινες δὲν δύνανται εἴ ε δι' ἕνα εἴτε δι' ἄλλον λόγον νὰ ἀκολουθήσωσι σειρὰν μαθημάτων ἀνωτέρων καὶ ἀνάγκη ὡς ἐκ τούτου νὰ ἐξέρχωνται τῆς Σχολῆς μὲ ἀρκετὰς γνώσεις χρησίμους διὰ πᾶν βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα καὶ ἀναγκαίας διὰ πᾶσαν ἐμπορικὴν, ἢ βιομηχανικὴν ἐπιχείρισιν.

«Μὴ ἔχε κατὰ νοῦν διδάσκαλε-λέγει ὁ κ. Θ. Ἀποστολόπουλος ἐν τῇ διδακτικῇ του τῆς νέας μεθόδου-νὰ προπαρασκευάσῃς τοὺς μαθητάς σου ἀποκλειστικῶς διὰ τὸ Ἑλληνικὸν, ἀλλὰ διὰ τὸν πρακτικὸν βίον διότι οὗτος εἶνε ὁ σκοπὸς τοῦ Σχολείου σου.» Παρ' ἡμῖν ὅμως τοῖς Ἕλλησι, διὰ τοῦ νέου συστήματος ὁ μαθητὴς ἐξέρχεται τοῦ σχολείου καὶ ἑλληνοπρεπέστερον ἀνεπτυγμένος κατά τε τὰ ἤθη καὶ τὸ φρόνημα, καὶ τοι τοῦτο δὲν ἀποκλείεται καὶ ὑπὸ τῆς παλαιᾶς μεθόδου ἐὰν ὁ διδάσκαλος ὡς εἴπομεν ἦνε ἱκανός.

Οὕτω λοιπὸν ὁ μαθητὴς διὰ τοῦ νέου συστήματος διδάσκεται καὶ τὴν Γυμναστικὴν, τὴν Ἰχνογραφίαν, τὴν Μουσικὴν, τὴν Γεωμετρίαν καὶ τὴν Πραγματογνωσίαν ἅπερ εἰσὶν ἀναπόσπαστα ἀπὸ τῆς νέας μεθόδου, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθη, Ἱεράν, Ἱστορίαν, Κατήχησιν, Ἑλλ. Ἱστορίαν Γεωγραφίαν, καὶ Γραμματικὴν τῆς καθομιλουμένης γλώσσης καὶ οὐχὶ τῆς ἀρχαίας ὡς συνειθίζομεν μέχρι τοῦ νῦν, διότι σκοπὸς τῆς νέας μεθόδου εἶνε νὰ διδάξῃ τὴν ὀρθὴν χρῆσιν τῆς λαλουμένης γλώσσης. Μακρὰν ὁ δυϊκὸς ἀριθμός· μακρὰν τὰ ἄχρηστα ἀνώμαλα· μακρὰν οἱ κανόνες καὶ αἱ ἐξαιρέσεις· μακρὰν οἱ παρακείμενοι καὶ οἱ ὑπερσυντελικοὶ καὶ οἱ ἄπειροι τύποι τῶν ῥημάτων καὶ ἡ Εὐκτική. «Ὁ διδάσκαλος-λέγει ὁ κ. Θ. Ἀποστολόπουλος-ἐχέτω ὑπ' ὄψει του τὸν κανόνα ὅτι ὁ μαθητὴς πρέπει «διὰ τῆς γλώσσης νὰ μάθῃ τὴν Γραμματικὴν καὶ οὐχὶ διὰ τῆς Γραμματικῆς τὴν γλῶσσαν.» Ὑποδεικνύεται δ' ὡς κατάλληλος Γραμματικὴ ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Γεράκη ἐκδοθεῖσα.

Πῶς διδάσκονται δὲ τὰ μαθήματα αὐτά; Διηγηματικῶς καὶ ἄνευ σχεδὸν βιβλίων. Ἰδοὺ ἀληθῶς ποῦ ἔγκειται τὸ σοφὸν ἐπινόημα τῆς νέας μεθόδου. Διηγηματικῶς καὶ ἄνευ βιβλίων δύναται ὁ μαθητὴς νὰ μάθῃ καὶ ἐννοήσῃ καλῶς τετραπλάσιον μάθημα τοῦ συνήθους δι' ἀποστήθησιν ὁριζομένου καθ' ἑκάστην. Βιβλία ἐπιτρέπεται μόνον νὰ ἔχῃ ὁ διδάσκαλος ὅπως ρυθμίζῃ καὶ συνεχίζῃ

τὴν σειρὰν τῶν παραδοτέων μαθημάτων. Ἐὰν δ' ἔχωσι καὶ οἱ μαθηταί, καθ' ὃν τρόπον γίνεται ἡ παράδοσις, ταῦτα θεωροῦνται ὡς βοηθητικὰ μόνον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν κατὰ τὴν κατ' οἶκον μελέτην διέφυγέ τι τὴν μνήμην τοῦ μαθητοῦ. Δὲν εἶνε ἠναγκασμένος ὁ μαθητὴς ἤδη νὰ ἔχῃ ἀνὰ χεῖρας τὸ βιβλίον καὶ νὰ ἐξακολουθῇ ἀναγινώσκων τὸ αὐτὸ μάθημα πεντηκοντάκις καὶ ἑκατοντάκις καὶ ὥρας ὁλοκλήρους διὰ νὰ τὸ ἀποστηθίσῃ, οὕτω δὲ νὰ βλάπτεται καὶ ἡ ὑγεία καὶ τὸ πνεῦμά του, διότι τὴν ἐπιοῦσαν εἶνε ἠναγκασμένος νὰ ἐπῃ καὶ ἐκθέσῃ τὴν ἔννοιαν τοῦ μαθήματος εἰς τὴν γλῶσσάν του καὶ ὄχι νὰ ἀπαγγείλῃ τοῦτο μηχανικῶς ὡς εἶνε γραμμένον εἰς τὸ βιβλίον. Ἀναγνωστικὰ μόνον βιβλία δίδονται κατάλληλα πρὸς διέγερσιν τῆς φιλοτιμίας, πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς κρίσεως καὶ πρὸς ἠθικὴν μόρφωσιν τοῦ παιδός. Ἀλλὰ κυρίως ἐν τῇ νέᾳ μεθόδῳ δὲν διακρίνονται βιβλία ἀπὸ μ έ σ α καὶ βιβλία ἀ π' ἔ ξ ω, διότι παντὸς μαθήματος ἀπαιτεῖται ἡ ἐντελὴς γνῶσις καὶ κατάληψις.

Γεωγραφίαν διδάσκονται οἱ παῖδες ἐπὶ τῶν γεωγραφικῶν πινάκων μόνον. «Ἀναγκαιότατα βοηθητικὰ ὄργανα τῆς διδασκαλίας τῆς Γεωγραφίας–λέγει ὁ κ. Σ. Μωραΐτης ἐν τῇ διδακτικῇ του–εἶνε κατὰ πρῶτον λόγον αὐτὴ ἡ γῆ τὴν ὁποίαν βλέπομεν καὶ ἐφ' ἧς βαίνομεν· κατὰ δεύτερον λόγον ἀκριβεῖς καὶ σαφεῖς γεωγραφικοὶ πίνακες· κατὰ τρίτον λόγον ἔστω ἐγχειρίδιόν τι Γεωγραφίας εὐμεθόδως συντεταγμένον, τὸ ὁποῖον ὅμως καὶ ἂν λείπῃ ἡ ἀπουσίατου δὲν γίνεται ἐπαισθητή.» Καὶ ἐπειδὴ τοιοῦτο εὐμέθοδον Γεωγραφικὸν ἐγχειρίδιον δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει, εἶνε ὅλως περιττόν. «Περὶ πληθυσμοῦ διδασκαλία–λέγει ὁ αὐτὸς–δὲν εἶνε ἀναγκαία οὔτε ἑκάστου νομοῦ οὔτε ἑκάστης ἐπαρχίας.» Καὶ ἡμεῖς παραδίδομεν τὸν λαβύρινθον ἐκεῖνον, τὴν μεγάλην καὶ πολύλογον Γεωγραφίαν τοῦ Σακελλαρίου τὴν καὶ αὐτῶν τῶν μικρῶν κωμῶν περιγράφουσαν τὸν πληθυσμόν, καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ παράδοσις μόνης τῆς Ἑλλάδος ἀπαιτεῖ δύο ἔτη.

Γραμματικὴν ἡ ἀνωτέρα τάξις διδάσκεται μόνον ῥήματα τῆς καθομιλουμένης «Ἐνεστῶτα, Παρατατικὸν καὶ Ἀόριστον τῆς Ὁριστικῆς, Ἐνεστῶτα καὶ Ἀόριστον τῆς Ὑποτακτικῆς, Ἐνεστῶτα καὶ Ἀόριστον τῆς Προστακτικῆς, καὶ Ἐνεστῶτα καὶ Ἀόριστον (τῆς δὲ παθητικῆς καὶ παρακείμενον) τῆς Μετοχῆς. Μακρὰν ὅλοι οἱ ἄλλοι χρόνοι καὶ ἡ Εὐκτική· μακρὰν τόσα ἄλλα προηγούμενα ἐπίθετα, ἀντωνυμίαι, ἀνώμαλα ὀνόματα κλ. κλ. καὶ πρὸ πάντων μακρὰν οἱ κανόνες. «Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι οἱ παῖδες θὰ ἐξήρχοντο τοῦ δημοτικοῦ σχολείου–λέγει ὁ αὐτὸς–πολὺ καλλίτερον κατηρτισμένοι γραμματικῶς, ἂν δὲν ἐμάνθανον μηδένα γραμματικὸν κανόνα.»

(ἀκολουθεῖ)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὸ μόνον σπουδαῖον πολιτικὸν εἶνε ὅτι ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος ὁ ἐκλεκτὸς τῶν Βουλγάρων ἀψηφίσας καὶ Δυνάμεις καὶ Βερολίνειον σύμβασιν καὶ τὸ χείμαστον ἀσυνεπὴς καὶ πρὸς ἑαυτὸν φανεὶς κατῆλθεν εἰς Βουλγαρίαν καὶ ἀνέλαβεν ἐπισήμως τὴν ἡγεμονίαν, τὴν δὲ κάθοδόν του ταύτην καὶ τὴν ἐν Βουλγαρίᾳ πανηγυρικὴν ἐγκατάστασίν του ἔσπευσεν ἀναγγείλῃ τῷ Σουλτάνῳ διὰ τηλεγραφήματος εἰς ἄκρον ἐγωϊστικοῦ καὶ βασιλικὴν φέροντος χροιάν. Παντοῦ εἰς τὰς πρὸς αὐτὸν προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις αἱ λέξεις «ἀνεξάρτητος Βουλγαρία» ἐγλύκαινον τὰ βουλγαρικὰ ὦτα. Ἡ δὲ ἐν Φιλιππουπόλει θριαμβευτικὴ εἴσοδός του, πόλει τῆς Ἀνατολ. Ρωμυλίας καὶ ἀμέσως ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου διατελούσῃ, δηλοῖ ὅτι συνεχίζει καὶ οὗτος τὸ πραξικόπημα τοῦ Βάττεμβεργ καὶ τῶν περὶ αὐτόν.

Ἡ κάθοδος αὕτη τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου ἐχαρακτηρίσθη ὑφ' ὅλων σχεδὸν τῶν Δυνάμεων ὡς αὐθάδης. Οἱ ἐν Σοφίᾳ ἀντιπρόσωποι τῶν Δυνάμεων ἐζήτησαν ὁδηγίας παρὰ τῶν Κυβερνήσεών των πῶς πρέπει νὰ πολιτευθῶσι κατὰ καὶ μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ ἡγεμόνος ἔλαβον δὲ σχεδὸν ἅπαντες τὰς αὐτὰς ὁδηγίας ὅτι οὐδεὶς διπλωματικὸς πράκτωρ ἢ πρόξενος ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ ἡγεμόνος, ἀλλ' οὐδὲ νὰ κοινωνήσῃ αὐτῷ ἐπισήμως. Ὀφείλουσι δὲ μόνον νὰ διατηρῶσι σχέσεις μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Βουλγαρίας πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων. Οἱ πρόξενοι τῆς Γαλλίας διετάχθησαν νὰ μὴ ὑψώσωσι σημαίαν κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ ἡγεμόνος μηδὲ νὰ ἐξέλθωσιν εἰς προϋπάντησιν αὐτοῦ ἢ νὰ διατηρήσωσι σχέσεις μετὰ τῆς κυβερνήσεώς του. Ἡ Ρωσσία, ἐννοεῖται οἰκοθεν ὅτι διαμαρτύρεται ἐντόνως ἐπὶ τῷ «τυχοδιωκτικῷ» καθὼς λέγει διαβήματι τοῦ πρίγκηπος. Ἡ Πύλη ἠναγκάσθη νὰ πέμψῃ νέαν ἐγκύκλιον εἰς τὰς Δυνάμεις περὶ τῶν Βουλγαρικῶν, δι' ἧς ὑπομνήσκουσα αὐτὰς ὅτι ἡ παρὰ τὴν συναίνεσιν αὐτῶν εἰς Βουλγαρίαν μετάβασις τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου ἀντίκειται ταῖς ὑπαρχούσαις συνθήκαις, γνωρίζει αὐταῖς τὴν ἀνάγκην τοῦ λιβεῖν ἀπὸ κοινοῦ κατάλληλα μέτρα. Ἀλλ' ἡ φράσις «ἀπὸ κοινοῦ» εἶνέ τι ὅπερ ὡς δὲν εὑρίσκει τις μεταξὺ κοινωνιῶν δὲν εὑρίσκει πολλοῦ γε καὶ δεῖ οὐδὲ μεταξὺ τῶν Δυνάμεων. Θὰ ἀφεθῇ λοιπὸν καὶ πάλιν καὶ Βουλγαρία καὶ ὁ ἐκλεκτός της εἰς τὴν τύχην της ἢ μᾶλλον εἰς τὰς ἐπηρείας τοῦ μεγάλου ρωσσικοῦ ἀραχναίου ἱστοῦ, ἐντὸς τοῦ ὁποίου τοιούτων μικροσκοπικῶν μυιαρίων ἡ ἀπώλεια εἶνε μηδέν. Ἄδηλον ὅμως ἂν ὁ νῦν ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας εὐτυχήσῃ νὰ ἀπαλλαχθῇ τῶν τρομερῶν νημάτων ὡς ὁ προκάτοχός του. Νῦν ἡ Εὐρώπη δὲν σκέπτεται πῶς θὰ μείνῃ ἀλλὰ πῶς θ' ἀπέλθῃ ὁ πρίγκηψ τῆς Βουλγαρίας. Ἐν τούτοις ὅμως ἐὰν ἦτε βέβαιον ὅτι ἡ ἀνάμιξις γυναικῶν ἐπιφέρει σχεδὸν πάντοτε ὀμαλότητά τινα εἰς τοιαύτας πολιτικὰς περιπετείας, ὑπάρχει καὶ ἐνταῦθα σημεῖόν τι ἐφ' οὗ δέον νὰ στηρίζηται ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος. Ἡ φιλόδοξος μήτηρ του, πριγκήπισσα Κλεμεντίνη τοῦ Ὀρλεὰνς, ταῖς εἰσηγήσεσι τῆς ὁποίας μετέβη ὁ υἱός της εἰς Βουλγαρίαν, ἐξακολουθεῖ ἐνεργοῦσα ὅπως ἐξευμενίσῃ τὸν Τσάρον ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ της. Προέτεινε μάλιστα γάμον τοῦ πρίγκητος μετὰ μιᾶς μεγάλης δουκίσσης τῆς Ρωσσίας. Ἤδη ἐπίσης ἡ πριγκήπισσα ποιεῖ παρακλήσεις ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ της εἰς ὅλας τὰς μονὰς τῆς ἄνω Αὐστρίας εἰς ἃς στέλλει πολύτιμα δῶρα. Προσεχῶς δὲ θέλει μεταβεῖ πρὸς προσκύνησιν τῆς Παναγίας τῆς Λούρδης.

Πρὸ τῆς εἰς Βουλγαρίαν ἀναχωρήσεώς του ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος ἠθέλησε νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ζωήν του εἰς τινα γερμανικὴν ἑταιρίαν ἀσφαλειῶν ἀντὶ 800 χιλιάδων μαρκῶν, ἀλλ' ἡ ἑταιρία μετὰ πολλὰς σκέψεις, καὶ τῇ ἀληθείᾳ ὤφειλε νὰ σκεφθῇ πολύ, διεκήρυξεν ὅτι δέχεται ν' ἀσφαλίσῃ τὸν πρίγκηπα ἀντὶ 300 χιλ. μαρκῶν καὶ μὲ ὑπέρογκα ἀσφάλιστρα. Ὁ πρίγκηψ ὅμως δὲν ἀπήντησεν εἰσέτι. Καὶ ὁ πρίγκηψ Ἀλέξανδρος Βάττεμβεργ εἶχεν ἀσφαλισθῇ ἀντὶ 325 χιλ. μαρκῶν. Ἄρα κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν γερμανικῶν ἀσφαλειῶν ἡ ζωὴ τῶν πριγκήπων τῆς Βουλγαρίας δὲν ἀξίζει πλειότερον τῶν 300 χιλ. μαρκῶν!

—Αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας περὶ τῶν Ἀφγανικῶν συνόρων ἔληξαν, παραχωρηθείσης εἰς τὴν Ρωσσίας ἀρκετῆς λωρίδος ἐν τῇ μεθοριακῇ γραμμῇ. Ἀλλ αἱ ἐπαναστάσεις τῶν Γκιλζάις κατὰ τοῦ Ἐμίρου ἐξακολουθοῦσιν εἰσέτι.

—Πυρκαϊαὶ δασῶν ἀγγέλλονται καὶ ἐν Ἑλλάδι εἰς τὰ πέριξ τῶν Ἀθηνῶν ὡραῖα ὄρη, καὶ εἰς τὰ περίχωρα τῆς Σμύρνης. Πυρκαϊὰ ἐπίσης ἐκραγεῖσα ἐν Χρυσουπόλει (τῆς Κω[τόλεως) κατέστρεψε πολλὰς χριστιανικὰς οἰκίας καὶ καταστήματα. Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος διέθετο ὑπὲρ τῶν παθόντων 3,000 λίρας. Εὐχαριστήριον ἐπὶ τούτῳ διεβιβάσθη τῇ Α. Μ. ὑπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κ. Διονυσίου.

—*Κατόπιν τοσούτων διαδηλώσεων κατόπιν τοσαύτης ἐνεργείας καὶ γενικῆς ἀναστατώσεως ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ κ. Συγγροῦ, ἤδη ζητεῖται οὗτος με τὸ κηρὶ κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον. Εὑρίσκεται ἐν Κοπεγχάγῃ, τὰ δὲ ἐκ Βερολίνου δηθὲν σταλέντα δύο τηλεγραφήματα πρὸς τὴν Τράπεζαν Ἠπειροθεσσαλίας, θεωροῦνται ὡς πλαστὰ, πεμφθέντα ὑπ' ἀγνώστου προσώπου.*

—*Οἱ Μαυροβούνιοι προσέβαλον τοὺς Ἀλβανούς. Συνεκροτήθησαν ἀληθεῖς μάχαι, ἀπόσπασμα δὲ στρατιωτῶν ἐθεάτο τὴν συμπλοκὴν ἵνα ἐν ἀνάγκῃ ὑπερασπισθῇ τοὺς Μαυροβουνίους.*

ΕΓΧΩΡΙΑ

Ἀπό τινων ἡμερῶν ὁ καιρὸς μετεβλήθη ἐπὶ τὸ δροσερώτερον. Ἐν τούτοις τὸ καλοκαίριόν μας ἑρέτος ὑτὸ γενικὴν ἔποψιν ἀρῆκε τοὺς ἰατροὺς τῶν πόλεων ἀρκετὰ παραπονεμένους, ἂν πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι παραπονοῦνται οὗτοι ὁσάκις βασιλεύει ἡ ὑγεία.

*
* *

Πρωτοφανὲς διὰ τὴν νῆτόν μας συνέβη κατ' αὐτὰς τῇ ἐνταῦθα Αὐτοκρατορικῇ Ὀθωμανικῇ Τραπέζῃ. Περιέμενεν αὕτη ἐξ Ἀλεξανδρείας 2 χιλιάδας λίρας, τὸ δὲ τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν καταπλεῦσαν ἐνταῦθα ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀτμόπλοιον Clutha ἐκόμισε τὸ κιβώτιον τὸ περιέχον τὰς λίρας, παρέλαβε τοῦτο ὁ χρεὴ Διευθυντοῦ ἐκτελῶν διότι ὁ Διευθυντὴς ἀπουσιάζει εἰς Ἀγγλίαν) τὸ μετεκόμισεν εἰς τὸ κατάστημα τῆς τραπέζης καὶ ἐκεῖ μεθ' ἑνὸς τῶν ὑπαλλήλων προσεπάθει νὰ τὸ ἀνοίξῃ διὰ νὰ λάβῃ τὸν ἐν αὐτῷ σάκκον τῶν χρημάτων καὶ ἀσφαλίσῃ ἐντὸς τοῦ γραφείου. Ἐνῷ ὅμως κατεγίνοντο εἰς τὸ ἄνοιγμα τοῦ κιβωτίου ἔπιπτον ἐξ αὐτοῦ σφαιρίδια (σκάγια) «Τί εἶνε αὐτά;» ἐσωτᾷ ὁ εἷς, «πιθανὸν ἐξ ἀγνώστου αἰτίας νὰ εἰσῆλθον τοιαῦτα εἰς τὰ χαράγματα τῶν σανίδων» ἀπαντᾷ ὁ ἄλλος. Τέλος κατορθοῦται τὸ ἄνοιγμα καὶ ἀντὶ λιρῶν βλέπουν τὸ κιβώτιον γεμάτον ἀπὸ..... σκάγια καὶ μεσιγνὰ λιθάρια. Εὔκολον νὰ ἐννοήσῃ τις τὴν ἔκπληξίν των. Κατέρχονται ἀμέσως καὶ προσκαλοῦν ἀρκετοὺς πολίτας εἰς τοὺς οποίους ἔδειξαν τὸ κιβώτιον ὡς ἦτο ἡμιανοιγμένον εἰσέτι. Κατόπιν εἰδοποιοῦσι καὶ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης καὶ παραλαμβάνουσι τὸ κιβώτιον καὶ τὸ δεικνύουν εἰς τὸν πλοίαρχον, ὁ ὁποῖος ἐβεβαίωσεν ὅτι εἶνε αὐτὸ τὸ ἴδιον ὅπερ ἐξ Ἀλεξανδρείας παρέλαβε. Κατόπιν τηλεγραφοῦσι τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διεύθυνσιν τῆς ἐκεῖ Αὐτοκρ. Ὀθωμ. Τραπέζης καὶ λαμβάνουν ἀπάντησιν ὅτι λίραι ἐσάλησαν καὶ ὅτι ἐλήφθησαν τὰ κατάλληλα μέτρα. Μέχρι τοῦ σημείου τούτου εὑρίσκεται ἤδη ἡ ὑπόθεσις· ἐπειδὴ δὲ ἡ κατάχρησις ἢ μᾶλλον ἡ κλοπὴ αὕτη δὲν ὑπάρχει οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία ὅτι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγένετο, καθόσον περὶ τῆς τιμιότητος τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐνταῦθα Τραπέζης ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου μέχρι τοῦ κατωτάτου ὑπαλλήλου καὶ ἡ παραμικρὰ ὑπόψια εἶνε τοῦτ' αὐτὸ ἔγκλημα, ἀναμένωμεν μετὰ περιεργίας νὰ μάθωμεν ἂν ἀνακαλυφθῇ ὁ δράστης τοῦ τολμηροῦ τούτου ἐγχειρήματος καὶ τίς οὗτος.

Θὰ εἶχε καί τι κωμικὸν ἡ ὑπόθεσις αὕτη, κατ' ἔκφρασιν εὐφυοῦς τινος κυρίου, ἐὰν τὸ Τελωνεῖον ἐνῆγε τὴν Τράπεζαν ἐπὶ λαθρεμπορίῳ. Ἐπὶ προφάσει ὅτι εἰσάγει αὕτη λίρας εἰσάγει σκάγια εἰς τὴν νῆσον. Ἡμεῖς προσθέτομεν ὅτι ἔχει καὶ κάποιαν σημασίαν τὸ συμβάν. Ὁ χρυσὸς εἰσαγόμενος εἰς Κύπρον μεταβάλλεται εἰς μόλυβδον· εἰς εὐτελὲς κατὰ τὴν εὐτέλειαν τοῦ τόπου μέταλλον.

*
* *

Λευκωσία. 10 Αὐγ. 87.—Τὴν λήξασαν ἑβδομάδα ὁ κ. Α. Χαροκόπος ἐπέρανε τὴν διδακτικήν του κινήσας ἅπαντας εἰς θυμασμὸν περὶ τὴν ὑποδειγματικήν, καθ' ἣν διδάξας παιδία τῆς Ε'. καὶ γ'. κατωτάτης τάξεως, ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἠδυνήθησαν αὐτὰ νὰ ἐκμάθωσι καὶ ἀπαγγείλωσι διὰ γλώσσης εὐφραδοῦς καὶ ἀναλόγου πρὸν τὴν ἡλικίαν των μέρος τι τῆς Ἱερᾶς Ἱστορίας. Χθὲς (Κυριακὴν) περὶ τὴν 10 ἐπέρανε τέλεον τὰς διδαχάς του συμβουλεύσας τοὺς διδασκάλους τὴν ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν μαθητῶν ἀνάπτυξιν τῆς φιλοπατρίας καὶ αὐταπαρνήσεως. Συνέστησε θερμῶς τὴν κατὰ Χριστὸν ἀγωγὴν παρατηρήσας ὅτι ἐκεῖνα μόνον τὰ ἔθνη προοδεύουσιν ὅσα ἐφαρμόζουσι τὰς ὑγιεῖς καὶ ἠθικὰς ἀρχὰς τοῦ Εὐαγγελίου. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ χειροχροτηθέντος λόγου του ἀπήγγειλε πρῶτον ὁ διδάσκαλος κ. Χρισόδουλος εὐχαριστήριόν τι λογίδριον, μετ' αὐτὸν δὲ ὁ κ. Α. Λιασίδης κατενθουσιασμένος εὐχαρίστησεν αὐτὸν ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν. Ἡ ἀνταπάντησις τοῦ κ. Α. Χαροκόπου συνεκίνησε πάντας μέχρι δακρύων. Ἀκατανόητον ἐφάνη ἐνταῦθα πῶς ὁ ἐπόπτης τῆς παιδείας κ. Σπένσερ, συντελέσας καὶ οὗτος εἰς τὸν ἑρχομὸν τοῦ κ. Χαροκόπου, δὲν παρευσιάσθη εἰς τὰς διδαχάς του, εἰμὴ μόνον καθ' ἣν ὥραν ὡμίλει χθὲς ὁ κ. Χαροκόπος. Καθ' ἣν ὅμως ὥραν ὡμίλει ὁ κ. Λιασίδης ἐν δὲ τῇ προσλαλιᾷ του ἀνέμιξεν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὁ κ. Σπένσερ ἀνεχώρησεν. Ἐν τέλει ἐψάλη ὕμνος πρὸς τὸν Θεὸν μεθ' ὃν προσευχὴ καὶ ἀπελύθησαν ἅπαντες κομίζοντες τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις. Περὶ τὴν τρίτην ὥρ. ἀνεχώρει ἐξ Ἀρχιεπισκοπῆς ὁ κ. Χαροκόπος κατευθυνόμενος εἰς Λάρνακα, αἱ δὲ διδασκάλισσαι καὶ διδάσκαλοι, ἡ ἐφορία τῶν σχολείων καὶ πολλοὶ ἔγκριτοι πολῖται προέπεμψαν αὐτὸν μετὰ λύπης, εὐχόμενοι ἵνα τὸ ἐπιὸν ἔτος ἀπολαύσωσιν αὐτὸν διὰ παντὸς, πρὸς διηρμένωσιν τῶν σχολείων τῆς νήσου.

Ὑπὸ τῆς ἀξιοτ. Ἐφορίας ἐνετάλη εἷς τῶν διδασκάλων τοῦ Ἑλληνικοῦ ὁ κ. Μ. Χ. Τύμβιος ἵνα συνοδεύσῃ αὐτὸν μέχρι Λάρνακος, κατὰ δὲ τὴν ἀναχώρησίν του προσήνεγκον αὐτῷ οἱ διδάσκαλοι διάφορα ὑφάσματα Λευκωσίας· μετ' εὐχαριστηρίου, ἡ δὲ Ἐφορία συνέστησεν ἵνα ἐκ Λάρνακος παραλάβῃ ὡς μικρὸν δεῖγμα εὐγνωμοσύνης τῆς πόλεως βαρέλιον παλαιᾶς κομανδαρίας ἄνω τῶν 60 ὀκάδων, ἀνήγγειλε δ' αὐτῷ ὅτι εἶνε ἀπηλλαγμένος παντὸς ἐξόδου μέχρι τῆς εἰς Σάμον ἀποβιβάσεώς του.—Τῷ εὐχόμεθα καὶ ἡμεῖς αἴσιον πλοῦν, ὑγίειαν πλήρη καὶ εὐτυχῆ ἐπάνοδον ἐν τῇ πατρίδι μας κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

*
* *

Παραπονούμεθα κατὰ τῆς αὐξήσεως τῶν κλοπῶν καὶ ἀποδιδομεν τοῦτο εἰς τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐκδικάζονται οἱ κλέπται ἀλλ' ἀνάγνωτε καὶ κρίνατε ἂν ἔχωμεν δίκαιον. Εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ κ. Χρηστοφῆ Ἀσσούρη παντοπώλου εἰς Καθολικὴν εἰσῆλθε πρό τινων ἡμερῶν τοῦρκός τις καὶ σύρας τὸ σύρμα ἔλαβε 5 ρουπίας καὶ ἓν δίφραγκον. Κατὰ τὴν ἔξοδόν του τὸν βλέπει ἐπανερχόμενος ὁ κ. Ἀσσούρης, εἰσέρχεται καὶ παρατηρεῖ τὸ σύρμα ἀνοικτὸν, τρέχει ὀπίσω τὸν τοῦρκον φωνάζων «συλλάβετέ τον», ὁ τοῦρκος πετᾷ κατὰ γῆς τὰ χρήματα ἀλλὰ τέλος συλλαμβάννεται στέλλεται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ κατόπιν δικάζεται. Τὸ δικαστήριον ἀπαιτεῖ δύο μάρτυρας ὅτι εἶδον τὸν τοῦρκον ἀνοίγοντα τὸ σύρμα καὶ λαμβάνοντα τὰ χρήματα. Τί σημαίνει λοιπὸν τὸ πέταγμα τῶν χρημάτων κατὰ γῆς; Δὲν ἤρκει τοῦτο πρὸς καταδίκην του;

Ἄλλο.—Ὁ ἀγροφύλαξ καὶ οἱ ἀζάδες τοῦ χωρίου Πολεμιδιῶν συλλαμβάνουν κάτωθεν τῶν χαρουποδένδρων των κλέπτας ἔχοντας γεμάτα τὰ σακκία καὶ ἀπερχομένους. Τοὺς ἐνάγουν, καὶ τὸ δικαστήριον ἀπαιτεῖ δύο μάρτυρας ὅτι εἶδον αὐτοὺς ἐπὶ τῶν χαρουποδένδρων ῥίπτοντας τὰ χαρούπια, καὶ δὲν ἀρκεῖται εἰς τὸ ὅτι συνελήφθησαν κάτωθεν ξένων χαρουποδένδρων ξένου χωρίου διὰ νὰ τοὺς καταδικάσῃ.

*
* *

Διὰ τὸ ἐν τῷ Πραστείῳ τοῦ Κελλακίου ἐπαρχ. Λεμησσοῦ κακούργημα ἔχομεν τας ἑξῆς λεπτομερείας.

Τοῦρκοι 6 ἐκ τοῦ χωρίου Μουττσηράκας ὡπλίσθησαν καὶ ἀπῆλθον νύκτωρ εἰς τὸ χωρίον τοῦτο ἐπὶ σκοπῷ νὰ κλέψωσι τὴν περιουσίαν ἱερέως τινος ὀγδοηκοντατοῦς, φημιζομένου ἐπὶ καλῇ κάπως καταστάσει. Τὴν 10ην λοιπὸν ὥρ. τῆς νυκτὸς ἀφίχθησαν εἰς τὸ χωρίον πλὴν ἐκεῖ που παρά τινι θύρᾳ ἤκουσαν ὁμιλίας καὶ ἐκρύβησαν. Δύο γέροντες ἐκάθηντο εἴς τι μέρος τῆς ὁδοῦ καὶ συνωμίλουν μέχρι τοῦ μεσονυκτίου. Κατόπιν οἱ γέροντες ἀπεσύρθησαν καὶ οἱ κλέπται, ὥρμησαν εἰς τὸ ἔργον. Οἱ τρεῖς ἀνῆλθον ἐπὶ τῆς στέγης τῆς οἰκίας τοῦ ἱερέως οἱ δ' ἄλλοι τρεῖς ὠθήσαν καὶ ἀμέσως ἀπέσπασαν τὰς θύρας ἀπὸ τὰς θέσεις των. Ὁ ἱερεὺς ἀκούσας τὸν κρότον ἐρρίφθη κάτω τῆς κλίνης ἀλλ' εὐθὺς λαμβάνει τρομερὸν κτύπημα ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ πίπτει λιπόθυμος· κατόπιν διὰ νὰ τὸν ἀναγκάσουν νὰ ὁμολογήσῃ ποῦ ἔχει τὰ χρήματά του τρίβουν τοὺς πόδας του ἰσχυρῶς διὰ λίθων. Ὁ δυστυχὴς ἱερεὺς τοὺς ὁρκίζεται ὅτι μόνον 5 λίρας ἔχει ἐκεῖ εἰς τὸ δεῖνα μέρος, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἐσχάτως ἀπὸ τὸ χαροῦπι πλὴν οἱ κλέπται λαβόντες αὐτὰς δὲν ἐπείθοντο ὅτι δὲν ἔχει ἄλλας. Ἐν τούτοις τὸν κρότον τῆς θύρας ἤκουσε γυνή τις γείτων τοῦ δυστυχοῦς ἱερέως ἥτις ἠνοιξεν ἀμέσως τὴν θύραν καὶ ἐξῆλθε νὰ ἴδῃ τί τρέχει· τὴν στιγμὴν αὐτὴν πυροβολεῖ κατ' αὐτῆς ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς εἷς ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς στέγης. Εἰς τὸν κρότον τοῦ πυροβολήματος ἀνοίγει ἑτέρα θύρα καὶ ἐξέρχεται ἄλλη γυνή· (σημειωτέον ὅτι σχεδὸν ὅλοι οἱ ἄνδρες τοῦ χωρίου εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν διανυκτερεύουν ὑπὸ τὰ χαρουπόδενδρά των τῶν ὁποίων συναθροίζουν τοὺς καρποὺς καὶ τοὺς φυλάττουν ἀπὸ κλέπτας) δέχεται καὶ ἐκείνη ἕνα πυροβολισμόν· ἐν τούτοις μία ἐξ αὐτῶν ὁρμᾷ καὶ ἐκ δευτέρου καὶ ἐξέρχεται τῆς οἰκίας καὶ τρέχει εἰδοποιοῦσα τὸ χωρίον. Οἱ ἐπὶ τῆς στέγης κλέπται φωνάζουν «κάμετε γρήγορα διότι ἔρχεται τὸ χωρὶν πάνω μας.» Ἥρπασαν λοιπὸν ὅ τι εὗρον ἐντὸς τῆς οἰκίας καὶ ἀπεμακρύνθησαν πυροβολοῦντες. Ἐγνώσθη εἷς ἐξ αὐτῶν δι' ὃ καὶ εἰδοποιήθη ἐδῶ ἡ Ἀστυνομία καὶ ἔδραμε πρὸς σύλληψίν του. Ἄγνωστον μέχρι τοῦδε ἂν κατωρθώθη αὕτη. Ἀλλ' ἂν συλληφθῇ τίνες θὰ ἦνε οἱ κατ' αὐτοῦ «ἐκκλησιαχῆτες;» Ὁ ἱερεὺς πάσχει ὑπὸ τρομεροῦ πόνου εἰς τὸ στῆθος συνεπείᾳ τοῦ κτυπήματος ὅπερ ἔλαβεν.

Ἀπόσπασμα τοῦ Λόγου Γ. Λουκᾶ
(συνέχεια)

Ἰδοὺ κύριοι τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τῆς πνευματικῆς ὀλιγωρίας. Ἰδοὺ αἱ συνέπειαι εἰς τὰ τέκνα ἐκείνα, τὰ ὁποῖα ἀείποτε στεροῦνται πατρικῆς προστασίας. Ἡ Κύπρος πρὸ χιλίων ἀπορρανενθεῖσα διατελεῖ μέχρι σήμερον τοιαύτη καὶ θὰ διατελῇ Κύριος οἶδεν εἰσέτι πόσον χρόνον. Τὰ ὀρφανὰ ὅμως ἀναπτυσσομένου τοῦ χρόνου συναναπτύσσονται καὶ αὐτά, πλὴν ἐν Κύπρῳ συνέβη τὸ ἐναντίον καὶ ἀτυχῶς διατελοῦμεν ἔτι ὡς εἶπον εἰς νηπιακὴν κατάστασιν Τίς θὰ ἐξάρῃ ἡμᾶς ἐκ τῆς οἰκτρᾶς ταύτης καταστάσεως; Τίς θὰ τολμήσῃ πρῶτος νὰ ῥίψῃ τὸν λίθον κατὰ τῆς γενικῆς ἀκηδίας; Τίς τέλος θέλει ἐν αὐταπαρνήσει ὁρμήσει πρὸς τὸ βραβεῖον τῆς πνευματικῆς παλιγγενεσίας τῆς ἡμετέρας νήσου; Οὐδεὶς εἰσέτι. Πάντες ὑπὸ γενικὴν ἔπῳλην ἐκ τοῦ αὐτοῦ πάματος ἐπάρμεν καὶ πάντες ἐν τῇ αὐτῇ τραπέζῃ συνεστιασάμεθα, πάντες ὑπὸ τὴν αὐτὴν σκιὰν καθεύδομεν καὶ πάντες ὑπὸ τὸ αὐτὸ τῆς νάρκης καὶ ἀκηδίας κράτος διατελοῦμεν. Τίς λοιπὸν ὁ σωτὴρ ἡμῶν; Ποῖος θὰ ἄρῃ τὸ παραπέτασμα τοὐλάχιστον ἵνα θεαθῶμεν τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τῆς ἡμετέρας πατρίδος. Τίς θέλει ὑπομοθήσει ἡμῖν ν' ἀναβῶμεν τὰς βαθμίδας τοῦ θυσιαστηρίου ἵνα τοὐλάχιστον ἐξευμενίσωμεν τὸ θεῖον διὰ προσευχομένης θυσίας; Τὰ μέλη ἡμῶν ἠτόνησαν. αἱ χεῖρες ἐμαράνθησαν, οἱ πόδες ἐξησθένησαν, ἡ κεφαλὴ συνεστοιβάσθη ὑπὸ τὴν ἀχλὺν τῆς τρομερᾶς ἀκηδίας καὶ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀπηυδηκυῖα ἵσταται μακρόθεν ἐν ἀπραξίᾳ. Τὰ πάντα ἐν σιγῇ. Τὰ πάντα νεκρά. Διατί; Ἄγνοια καὶ ἀμηχανία.

Ἀλλ' ἰδοὺ μακρόθεν, ἰδοὺ τριὰς συμπεπλεγμένων ζωηροτάτων γυναικῶν! Αὗται φανήτωσαν ἤδη παρήγοροι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀμηχανίᾳ. Τῆς Τριάδος τὸ ὄνομα ἔσωστε τὸ ἀνθρώπινον γένος καὶ ὁ ἀριθμὸς οὗτος εὐσίωνος ἔσεται πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἰδοὺ ἡ μὲν γυνὴ ἀξιοπρεπὴς καὶ εὐεργετικὴ, ὁδηγεῖ τὴν ἐν τῷ μέσῳ βασιλικῶς ἐστεμμένην, ἡ δὲ νεᾶνις ἀρ' ἑτέρου, φαίνεται ὑποστηρίζουσα τὴν πολιοῦχον καὶ κραταιὰν ἐκείνην βασιλίδα, ἧς ἡ λαμπρὰ ἐμφάνισις ἐκπλήττει τὸ περικυκλοῦν ἡμᾶς σκότος.

« Ὑπὸ τοὺς πόδας σου, ὦ βασιλὶς θεία ὑπὸ τὸ ἔνδοξον σκῆπτρον σου, ὑπὸ τὴν κραταιὰν αἰγίδα σου, ἀνακαλοῦμεν τάξιν ἡμᾶς καὶ τὴν ἡμετέραν νῆσον.» —Ἐγὼ ἀπαντᾶ ἡ γυνὴ πρὸς τοῦτο φαίνεμαι ὁδηγὸς ἵνα παραστήσω τὴν θείαν καὶ λαμπρὰν ταύτην Ἄνασσαν ἐν μέσῳ ἡμῶν τῶν ἐσκοτισμένων, ἐγὼ ἀπέσπασα ὑμᾶς τὸ πρὶν ἐκ βαρβαρικῶν ὀνύχων, ἐγὼ ἀνεκούρισα τὸν τράχηλον ὑμῶν ἐκ τοῦ πολυετοῦς ζυγοῦ τῆς δουλείας ἐγὼ ἀνέστησα ὑμᾶς ἤδη τεθνηκότας, ἐγὼ τέλος ἐρίεμαι ἵνα τάξω ὑμᾶς ὑπὸ τὸ ἔνδοξον κράτος τῆς θείας ταύτης βασιλίδος. Ὑμεῖς, ἀνέκραξε καὶ ἡ νεᾶνις φέρετε τὴν ἐμὴν σάρκα. Ὑμεῖς ἐστὲ τέκνα μου. Ἐγὼ ὑποστηρίζω τὴν Ἄνασσαν ταύτην ἵνα μεταδῶ ὑμῖν ἐκ τῆς θείας αὐτῆς χάριτος καὶ ἐνδύσῃ ὑμᾶς τὴν χλαμύδα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν γραμμάτων. Οὕτω ποτὲ ἐπιθυμῶ ἵνα ἑλκύσω πάντας ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτήν. Οὕτως ἐρίεμαι τῆς δόξης καὶ τῆς λαμπρότητος τῶν τέκνων μου. Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς εὐγενοῦς γυναικὸς φαίνεται ἐγγεγραμμένον «ἡ εὐγενὴς καὶ εὐεργετικὴ Ἀγγλία» ἐπὶ δὲ τῆς νεάνιδος «ἡ Μήτηρ ὑμῶν Ἑλλάς.» Ἡ δὲ θεία Ἄνασσα ἔφερε περὶξ τοῦ κεκαυμένου στέμματός της, «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀληθὴς Παιδεία ὁ αἰώνιος σωτὴρ συμπάσης τῆς ἀνθρωποτητος.»

Φίλη Σάλπιγξ (ἐκ Λάρνακος 15 Σεπτ. 87)

Χειρεία Βουλευτικῆς ἕδρας

Πρὸ μηνὸς συνέβη τοιαύτη, καὶ σύδεμία κίνησις παρετηρήθη, διὰ τὸν ἀντικαταστάτην αὐτῆς. Περίεργον πρᾶγμα, πῶς ἡμεῖς οἱ Κύπριοι, αἰσθανόμεθα ἀμέσως τὸν κίρον ἢ τὴν ἀηδίαν, καὶ ἤδη ἀποτροπιαζόμεθα ἀκούοντες, ὅτι καὶ πάλιν ζητεῖται βουλευτής. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ θέσις εἶναι ὑψηλὴ, καὶ ἀπαιτοῦνται προσόντα πολλὰ καὶ διάφορα, ἀλλὰ ἀδελφὲ δὲν ἐχάθησαν καὶ οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἐμφορούμενοι ὑπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ ἀληθοῦς συμφέροντος τοῦ τόπου. Ἔμπρος λοιπὸν, μὴ δειλιάσητε νὰ ἀγωνισθῆτε ὅπου ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος σᾶς καλεῖ.

Καταληκτικὴ Εἰσαγωγή.

Ποῦ θὰ κατανυτήσωμεν, μὲ τὴν ἀνυπολόγιστον Εἰσαγωγὴν τὴν ὁποίαν κάμνωμεν εἰς Σιτάρια, Κριθάρια, ῥέξεις, ἄχυρα, φασόλια, λουβάνες, φακὲς, ρεβίθια πατάτες, τυριὰ, λάδια, βούτυρα, ἐλλιαῖς, παντοίου εἴδους ποτὰ, παντοίου εἴδους ὑφάσματα;

Ἕως πότε θὰ ἀντιστῇ ὁ Κύπριος Χρυσὸς καταπολεμούμενος ἀρ' ἑνὸς ὑπὸ τῶν ἀφορήτων φόρων, ἀρ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τῆς ἐπαράτου Εἰσαγωγῆς; ἤτις ὁσημέραι αὐξάνει ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῇ;

Τὰ αἴτια τῆς καταστροφῆς μας κατ' ἐμὴν γνώμην, δὲν εἶναι ἡ ἀνομβρία, δὲν εἶναι ἡ ἀφορία, εἶναι ἡ ψευδοπαιδεία ἥτις διεδόθη εἰς τὰ χωρία, διότι ἅμα ὁ χωρικὸς ψελλίζει τὸ ἀλφάβητον, πάει πλέον καὶ τὸ ἄροτρον καὶ τὴν καλλιέργειαν καὶ δίδεται εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον καὶ εἰς τὸ διασκεδάζειν ὁλόκληρον τὸ ἡμερονύκτιον ἐντὸς τοῦ καφενείου προσδοκῶν νὰ γίνῃ κερδοσκόπος ἔμπορος μεσίτης καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὁ ἀγράμματος χωρικὸς παρατηρῶν τὸν ἐγγράμματον ἐντὸς τῶν καφενείων παίζοντα τὰ χαρτία κάθηται πλησίον του, καὶ χάνει καὶ ἐκεῖνος 3 ἢ 4 ὥρας πλησίον του, χάνει τὸν ὕπνον του, τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεώς του, ἵνα μὴ δύναται τὴν ἐπαύριον, νὰ ἐξυπνίσῃ πρὸ τῆς ἀνατολῆς εἰς τὰ γεωργικά του ἔργα.

Ἐντεῦθεν ἡ παραλησία τῆς γεωργίας.

Ἐντεῦθεν ἡ καταστροφή μας.

Ἀνάγκη λοιπὸν ἵνα τὸ Νομοθετικόν μας λάβῃ ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ περιορίσῃ τὰ καφενεῖα ἐντὸς τῶν χωρίων, ἢ καὶ τὰ κλείσῃ καθ' ὁλοκληρίαν.

« Νέα Τόρκη »

—:oo:—

Κύριε συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Εἶδον εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 134 φύλλον τῆς ἀξιεπαίνου ἐφημερίδος σας ἐπαίνους πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἐνορίας Ἁγίας Παρασκευῆς Λαπίθου διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ σχολείου προσπαθείας των. Καλὸν τοῦτο, καὶ ἀξιέπαινοι ἀληθῶς διὰ τοῦτο πλὴν ἐρωτήσατέ τους παρακαλῶ πῶς δὲν συμφωνοῦν νὰ διορθώσουν καὶ ἐκείνην τὴν Ἐκκλησίαν των, ἀφοῦ μάλιστα δι' αὐτὸ ἐφρόντισαν πρὸ 18 ἢ 20 ἐτῶν καὶ ἔφεραν καὶ τὸν ἀσβέστην καὶ τὰς πέτρας καὶ διάφορον ὑλικόν; Ἕως πότε νὰ ἦνε ἡ Ἐκκλησία των εἰς τοιαύτην οἵαν εὑρίσκεται θέσιν, καὶ ἕως πότε νὰ στέκεται ὅλος ὁλαὸς ἔξω τῆς θύρας ὁσάκις εἶνε καμμία μεγάλη ἑορτή; Τοσαύτη ἀμέλεια εἶνε τῇ ἀληθείᾳ ἀξιοκατάκριτος καὶ εἶνε ἀνάγκη πλέον νὰ τὴν διώξωσι μακράν των οἱ φιλότιμοι συγχωρῖταί μου.

Τὰ τὰ πάντα γράφω διότι πολὺ καλὰ ἐξεύρω ὅτι ἡ ἀσυμφωνία καὶ μόνη ἡ ἀσυμφωνία εἶνε τὸ μόνον ἐμπόδιον τῆς διορθώσεως τῆς Ἐκκλησίας, δημοσιεύσατέ τα δὲ καὶ ὑμεῖς παρακαλῶ κύριε Συντάκτα ἴσως καταπολεμηθῇ ἡ κατηραμένη αὕτη ἀσυμφωνία.

Λεμήσσῳ 6 Αὐγ. 1887

« εἷς συγχωρίτης των »

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

κρασὶ κοκκινέλι ποιότ. ἄπισσα	γρ.	130—136
» συνήθη γερὰ	»	100—110
» κόκκινα	»	70—90
» χλαστὰ	»	40—60
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκὰ	παράδ.	40—42
Χαρούπια ἀπραξία		

(Μὲ λίραν Ἀγγλίας 132)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Σάββατον 15 Αὐγούστου Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ. 5 λ. 30
Δύσις. ὥρ. 6 λ. 25
Τετάρτη. 19 Αὐγούστου. Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ. 5 λ. 35
Δύσις. ὥρ. 6 λ. 20
Πανσέληνος Αὐγούστου 22 ὥρ. 11 λ. 42 τ. μ.
(Ὁ καιρὸς κατὰ τὸν Καζαμίαν μεταβάλλεται, καὶ οἱ ἄνεμοι πνέουσιν ἀκατάστατοι)

Λύσεις αἰνιγμάτων.

Τοῦ 136ου Κόδρος—Κόρος

Λυτῆρες.

Οἱ κ.κ. Ι. Μ. Εὐθύβουλος καὶ Ν. Γ. Κάρταλις. Τὸ Πάφος—τάφος ἔλυσε καὶ ὁ ἐν Λάρνακι κ. Georges Mantovani.

ΑΙΝΙΓΜΑ 137ον.

Ἐξέρχομ' ἐκ τοῦ στόματος ἀνθρώπων καὶ πτηνῶν
ἂν μοῦ κοπῇ ἡ κεφαλὴ ὁμοῦ μὲ τὸν λαιμὸν
θὰ εὑρίσκωμ' ἐν τῷ μέσῳ νυκτῶν καὶ ἡμερῶν
τοῦτο δ' εἰς δύο πάλιν ἐὰν διαιρεθῇ
ἓν μέρισμ' ἡ σαρὰ ἐμπρός του θὰ βρεθῇ
ἐκ τοῦ μερίου μέλος σου μπορεῖς ν' ἀποτελέσῃς;
ἂν τ' ὄνομα ἑνὸς πουλιοῦ ἐν ἄκρον του προσθέσῃς;

Λαπίθῳ Πολ. Χρηστόπουλος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κατὰ τόπους συνδρομηταὶ νὰ ἐξοφλήσωσι τὰς συνδρομάς των εἰς τοὺς ἀξιοτ. κ. κ. ἐπιστάτας τοῦ φύλλου παρ' ὧν θέλουσι λάβει καὶ τὰς ἀποδείξεις τῆς πληρωμῆς ὑπογεγραμμένας ὑπ' ἐμοῦ. Ὡσαύτως παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ ἐκεῖνοι παρ' οἷς ἐπιστασία δὲν ὑπάρχει νὰ στείλωσιν ἡμῖν τὰς συνδρομάς των ταχυδρομικῶς, εἴτε εἰς χρήματα εἴτε εἰς γραμματόσημα τῶν 20 παρ. Παρακαλοῦνται δ' ἐπίσης ἅπαντες οἱ συνδρομηταὶ νὰ ἐξετάζωσι καλῶς ἐν τῇ ἀποδείξει πότε λήγει τὸ ἔτος τῆς συνδρομῆς των καὶ πότε ἄρχεται τὸ νέον, τοῦτο δὲ, ἐπειδὴ εἶνε ἀνάγκη, ἕνεκεν πολλῶν λαμβανόντων τὸ φύλλον ἐπὶ 9 μῆνας καὶ ἔπειτα ἀρνουμένων τὴν γλιτζοτάτην αὐτῶν συνδρομὴν, νὰ ἐφαρμόσωμεν αὐστηρῶς τὸ σύστημα τῆς προπληρωμῆς, διὰ νὰ ἦνε καὶ οἱ κ. συνδρομηταὶ κύριοι νὰ κρατήσουν ἢ μὴ καὶ δι' ἄλλο ἔτος τὸ φύλλον.

Ὅστις θέλει νὰ ῥάπτῃ μὲ λινὴν κλωστὴν ἐν πλήρει πεποιθήσει περὶ τῆς στερεότητος καὶ ὁμαλότητός της, ἂς ὁράμῃ καὶ προμηθευθῇ ἐκ τῶν πρωτίστης καὶ μοναδικῆς ποιότητος καρουλίων διὰ ραπτομηχανὰς, ἐξ ὧν ὁ κ. Ἀλέξανδρος Λαμπῆς ἐπρομηθεύσατο ἐσχάτως εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν « Πατριαρχείου » ἀγορὰν « Μπιλιάρδου » καὶ ὑπ' ἀρ. 7 κατάστημά του. Τὸ μῆκος τῆς κλωστῆς ἑκάστου καρουλίου εἶνε 200 ὑαρδῶν, ἡ δὲ τιμὴ χονδρικῶς μὲν σελλ. 1 πέν. 2 τὴν δωδεκάδα, λιανικῶς δὲ 30 παρ. ἕκαστον. Οἱ δοκιμάζοντες αὐτὰ πείθονται περὶ τῆς ἀξίας των

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ « Σάλπιγγος » εὑρίσκονται ἕτοιμα γραμμάτια ἐπὶ καλοῦ κυανοῦ χάρτου ἐκτετυπωμένα, ὡς καὶ φορτωτικαὶ, καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

ΤΗΣ « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ κ. Μ. Χ. Τύμβιος.—Ἐν Βαρωσίοις ὁ κ. Γ. Παντελίδης. —Ἐν Κυρηνείᾳ ὁ Κύριος Ι. Γ. Δημητριάδης.—Ἐν Κτήματι Πάφου ὁ Κ. Ι. Πηλαβάκης.—Ἐν Κυθραίᾳ ὁ Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Ἐν Μόρφου ὁ Κ. Ἰω. Κυρτακίδης.—Ἐν Λαπίθῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παρασκευᾶς —Ἐν Τριμιθοῦντι ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λουκᾶ.—Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Κ. Χατζηπέτρου (Αἰγιαλοῦσαν) Ἐν Λευκάρεις ὁ Κύριος Μ. Ἱερωνυμίδης, Κωμοδίκης

ἘΝ ΔΕ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης.—Ἐν Καίρῳ ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαΐδ ὁ Κύριος Α. Μαυρομουστάκης.—Ἐν Τάντα ὁ Κύριος Ἀριστείδης Λοΐζου.—Ἐν Σμύρνῃ ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Τὸ τυπογραφεῖον « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » δέχεται πᾶσαν παραγγελίαν πρὸς ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐγγράφων, γραμματίων, προσκλητηρίων, ἐπισκεπτηρίων, κλ. κλ. τὰ ὁποῖα ἐκτελεῖ τάχιστα καὶ κάλλιστα διὰ στοιχείων λαμπρῶν καὶ διαφόρων εἰς οἱανδήποτε εὐρωπ. γλῶσσαν καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Ἐκτοῦ τυπογραφείου « Σάλπιγγος.